bpost
PB-PP
BELGIE(N) -
BELGIQUE

België
2950
Kapellen

8/4496
P806218

TIN LETTER

kunstplatform kappa vzw

december 2016
tweemaandelijks tijdschrift

Lucas Creativ is...
alles voor de maquettebouwer

Balsa - schuimkarton - schaalmodellen
X-film - Mica - stokjes in verschillende
houtsoorten - alluminium - messing
plastiek profielen - styrene - boompjes
en geschikte lijmsoorten.

Lucas Creativ is...
alles voor de creatieveling

Klei - miretten - Fimo
boetseerwas - kalligrafie - speksteen
papier, knutselmateriaal, enz...

Lucas Creativ is...
alles voor de kunstenaar

Schilderezels - grafisch materiaal
Olie-, acryl-, aquarel- en andere verven ...
Groot assortiment houtbeitels Pfeil

Lucas Creativ :
kaders - passe-partouts
wissellijsten - inlijstingen

LUCAS creativ

Studenten:
vraag uw klantenkaart
voor 10 % korting
op al uw aankopen
het ganse jaar door.
(Uitgezonderd promoties)

Voor al uw inlijstingen, schilder-, teken-, school-, en hobbymateriaal

open: MA tot VR 09.30u - 18.00u / ZA 09.30u - 17.00u / zon- en feestdagen gesloten
Bredabaan 1303 - 03 / 646 64 92
schoten@lucascreativ.be / www.lucascreativ.be / www.lucascreashop.be

Work7 - Yoshishige Saito

Je hebt met deze Letter Tien een themanummer in handen. Het Verre Oosten is heel nabij met verschillende tentoonstellingen, al dan niet met spirituele inslag, een inkijk in het geheim van de haiku en zelfs een taoïstisch cursusaanbod.
Maar het begint bij de cover met het prachtige Work7 van Yoshishige Saito (1960, The National Museum of Modern Art, Kyoto), nu te zien in BOZAR.
Met een reeks tentoonstellingen verkent BOZAR in 2016 en 2017 de betekenis én de nawerking van de avant-garde. *A Feverish Era in Japanese Art. Expressionism in the 1950's and 1960's* leidt naar het naoorlogse Japan.
Na de catastrofe van Hiroshima en Nagasaki stelde het land zich opnieuw open voor de wereld. Er kwam al gauw tweerichtingsverkeer tot stand. De Franse kunstcriticus Michel Tapié toonde de nieuwe art informel in Japan, Yves Klein bekwaamde er zich in kalligrafie en Japanse kunstenaars als Saburo Murakami en Kazuo Shiraga raakten betrokken bij de Duitse ZERO-beweging. Zij zetten de performancekunst mee op de agenda.
De op materie, herhaling, abstractie en geste geënte informele kunst uit West-Europa kreeg in Japan een heel 'natuurlijk' klankbord. Traditie en avant-garde vloeiden samen.
De tentoongestelde werken mogen dan wel 50 of 60 jaar oud zijn, toch is hun boodschap niet minder actueel. De reactie van de Japanners op de internationale artistieke stijlen en stromingen van toen doet denken aan de wereld van vandaag, een wereld waarin mondialisering en nationalisme hand in hand gaan.

A Feverish Era In Japanese Art.
Expressionism in the 1950's and 1960's.
14.10.2016 – 22.01.2017
www.bozar.be

Onderweg naar Utopia

Yolande

Het EXPOG is een functionele wat steriele ruimte die eigenlijk pas tot waarde komt door de tijdelijke inhoud van een tentoonstelling.
In de grote zaal beneden trokken twee werken, mede door de plaats die ze innamen, de eerste aandacht.
De drie cirkels gevormd door boeken waren door André opgesteld naar een idee van Pistoletto. Sommige bezoekers toonden alleszins meer interesse voor de boeken dan voor de filosofische gedachte die erachter steekt.

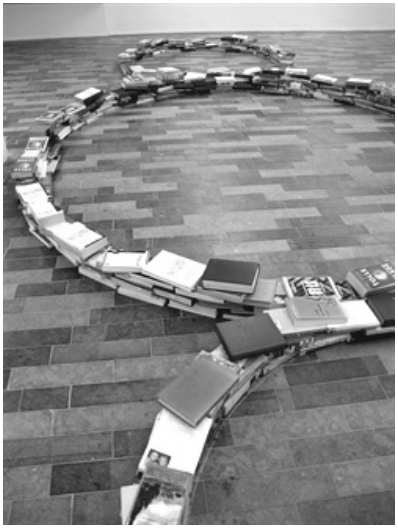

André De Nys
Het derde paradijs

Het bijzonder mooie werk van Eric reikte als het ware vanaf een vruchtbare aarde naar de verre hemel, naar Utopia?
Bij Annemie Van Dorpe was de weg naar het ideaal een kleurrijke poëtische droom in pastel.

Erik Simons
Agri-culture

De foto’s van Jan toonden duidelijke sporen naar een betere wereld, vol mysterieuze verwachting getekend over een strand. Worden die lijnen weggewist door het opkomend water?
Het drieluik van Ivan verbond ideaal gestructureerde woongelegenheid met fantastische futuristische stedenbouwkunde. Sporen van een superstad met de naam 'Utopia'?

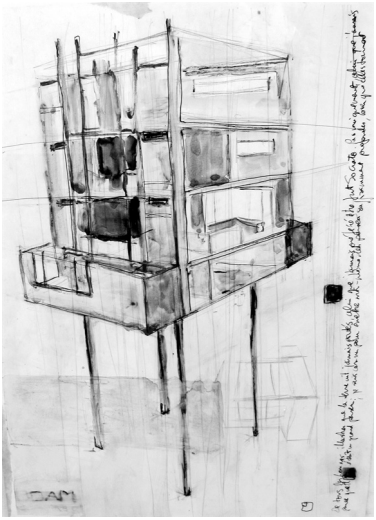

Ivan Janssens
Immotopia

Op de verdiepingen trok 'Paris s’éveille' van Layla veel aandacht. De utopische droom vertrok vanuit een wat verward en verwarrend Parijs' paradijs. De zwervende geest tracht het zondige lichaam te verleiden of vice versa.
De kinderdromen uitgewerkt door Maarten haalden hun inspiratie uit de structurele vormen van alombekende monumenten – en hun achtergrond? Symbolen van een oude wereld als basis voor een nieuwe ?

Maarten Maesen
Children's dreams build on the ruins of old dreams

Nora Alaerts
Piknik op paradijs

De piknikkers van Nora zagen, gezien hun wat bovenaards uiterlijk, Utopia eerder in een verre onwereldse toekomst. Tralies als belemmering of als verzekering tegen storende indringers?
De trap, door Maria op zeildoek gezet, liep naar 'het onbekende' en laat (misschien) veronderstellen dat daarboven Utopia verborgen ligt. Een gevaarlijke klimpartij op weg naar een ongewis doel.
Voor en over alle werken die deze tento vulden kan iets worden gezegd, maar deze die hier beschreven werden schoten de auteur het meest in het oog.

Maria Peeters
Trap naar het onbekende

Guy van Hoof - poëzie

In het Washboard Art & Jazz Café loopt in de maand januari een expositie met werk van de kunstenaar Paul Turkry rond het thema Jazz.
Op donderdag 5 januari om 20 u lezen Willem M. Roggeman en Guy van Hoof jazzgedichten in het kader van deze tento.
Guy stelt de kunstenaar voor en praat met Roggeman over diens nieuwe bundel met door hem vertaalde poëzie van de IJslandse dichter Sigurdus Pàlsson, verschenen bij de Nederlandse uitgeverij Kleinood & Grootzeer, Bergen op Zoom.

Washboard Art & Jazz Café. Brusselstraat 5, 2018 Antwerpen, tegenover het nieuwe Gerechtsgebouw aan de Bolivarplaats.

www.facebook/washboardcafé
32 (0) 475 322 175

Buddha & Mind

André De Nys

Als je met de roltrap naar de derde verdieping glijdt, dan kom je in de trappenhall plots oog in oog te staan met een vier meter hoge Boeddha Sakyamuni. Het is een replica die in 2008 gemaakt werd voor een tentoonstelling in BOZAR. Het originele Unesco werelderfgoed is te vinden in een grot in Zuid Korea.
Door de confrontatie met de rust van de Boeddha in het MAS lijkt het wel of de stadsdrukte en de stress zomaar langs je schoenzolen in de vloer verzinken. Stap één in onze meditatiereis is alvast geslaagd; kijk met volle aandacht naar de Boeddha... go with the flow... en je wordt stil vanbinnen.
Mediteren, hoe doe je dat? De handleiding vinden we even verder in de tentoonstelling.
Een unieke verzameling van 54 schilderijtjes toont de verschillende fasen die de meditatie-beoefenaar ervaart: de voorbereiding, de handbewegingen, de mantra's, om uiteindelijk – met kleurrijke stralen omringd – te komen tot de verlichte Boeddha. In dit laatste stadium van het meditatieproces vinden we achter de mens een cirkelvormige mandala, een symbool voor de kosmos.
De ganse reeks schilderingen is meer dan driehonderd jaar oud. De ingekleurde tekeningen werden vermoedelijk gemaakt voor een Mongoolse prins, om hem te tonen hoe meditatie werkt.
Een Vlaamse pater die op een Chinese missiepost werkte, kreeg de kunstwerkjes van een Tibetaanse monnik. Later werden ze toevertrouwd aan de permanente verzameling van het MAS.
Voor ons vandaag lijkt het wel een stripverhaal. Maar dat is wel iets te kort door de bocht.
In elk geval, de aandachtige kijker wordt hier getrakteerd op een meditatie-begeleiding die nergens in boeken of op dvd's is terug te vinden.
Verspreid in de tentoonstellingsruimte vinden we verder een indrukwekkende selectie bronzen beelden, rolschilderingen en

rituele voorwerpen. Deze arte facten verduidelijken de symbolische betekenissen die we op de schilderijtjes terugvinden.
Op de vloer ligt een mandala, opgebouwd uit kleurrijke zandkorrels. De geometrische tekening toont op een meer abstracte manier dezelfde opbouw van het meditatieproces: onze blik wordt geleid van buiten naar binnen, tot bij de diepste cirkel. Dat is ook de weg die onze geest volgt, tot in de kern van ons 'zijn'.
Als in het voorjaar de tentoonstelling z'n deuren sluit, dan wordt het subtiel mooie zandtapijt ritueel in de Schelde uitgestrooid. De cyclus van opbouw en afbraak staat voor vergankelijkheid en onthechting.
Fotograaf Joris Casaer toont een reeks Antwerpse publieke plekken, plekken waar het niet noodzakelijk stil is maar waar je wel tot stilte en rust kunt komen. De bezoeker kan bij het zien van de beelden een oefening mindfulness volgen die wordt ingesproken door de Vlaamse éminence grise van de meditatie, Edel Maex.
Een charmant concept dat aantoont dat meditatie overal mogelijk is, zelfs in het drukke stadsverkeer.

Buddha & Mind
MAS - Hanzestedenplaats - Antwerpen
21.10.2016 – 19.03.2017
Dinsdag tot zondag: 10u – 17u

Ukiyo-e

André De Nys

De Japanse term ukiyo-e betekent letterlijk ‘afbeelding van een vlietende wereld’, een voorbijgaande wereld met vluchtig genot en kortstondige schoonheid.
Ukiyo-e werd ook de titel van de indrukwekkende expo in het Jubelpark.
De getoonde Japanse tekeningen zijn gedrukt met behulp van houten blokken. Aan het begin van de presentatie krijg je alle technische achtergrond hierover, mooi uitgelegd in een video-opname.
De narratieve tekeningen hadden oorspronkelijk tot doel om de mensen te laten wegdromen en uit hun harde realiteit te halen.
Je wordt in het Jubelpark geconfronteerd met charmante geisha’s, sumo-worstelaars, majestueuze landschappen en, uiteraard... talrijke erotische plaatjes, bij de liefhebbers beter gekend als shungo. Ook ‘the great wave’ en de Fujiberg van Hokusai zijn present.
Er was in de 18e eeuw weinig waardering van de Japanners voor de Ukiyo-e. Tekeningen die op grote oplage gedrukt werden, dat kon geen grote kunst zijn!
En toen in de tweede helft van de 19e eeuw de westerse kunst Japan bereikte, ging de oosterse drukkunst helemaal in de verdrukking. De Japanners vonden de westerse kunstenaars meer getalenteerd en de westerse kunst veroverde het oosten.

Jackson Pollock, Yves Klein en vele anderen bezochten meermaals het land van de rijzende zon, waar de gedrukte Ukiyo-e prenten meer en meer gebruikt werden als waardeloos inpakpapier.
Westerse kunstenaars zoals Van Gogh, Toulouse-Lautrec en Manet geraakten uitermate gefascineerd toen het ‘inpakpapier’ ook Parijs bereikte. Ze begonnen te werken met heldere lijnen en egale kleurvlakken.
Maar ook in omgekeerde richting ontstonden kruisbestuivingen. De Japanse collega’s kregen meer aandacht voor perspectief, schakeringen in de lichtinval en details in anatomie-tekeningen.

Ukiyo-e. De mooiste Japanse prenten
Jubelpark 10, Brussel
21.10.2016 – 12.02.2017
dinsdag tot zondag: 10u – 17u
www.kmkg-mrah.be

De echo van kijken en zien, van horen en luisteren

Riet De Backer

Bij de vraag: 'Haiku, ken je het?' zullen sommigen de wenkbrauwen fronsen, zwijgend de schouders ophalen. Keukenprinsen en –prinsessen zullen denken aan het aanprijzen van een vitaminerijk gerecht uit een ver en vreemd land. Anderen zullen opperen dat het een vorm van yoga of krijgskunst is omdat het een Japanse oorsprong heeft. En sommigen zullen roepen dat het met tellen van lettergrepen te maken heeft of met de voormalige Europese president die korte gedichtjes schrijft.

Korte gedichtjes

Bij een eerste kennismaking zal je verrast zijn door de lengte van het vers: slechts (meestal) drie regels en amper zeventien lettergrepen.
Maar laat de lengte je niet bedriegen!
Een in drie stukken gehakte zin is geen haiku! Geen willekeurige verdeling in lettergrepen, maar een zinvolle ritmische structuur geeft poëtische spankracht.
Maar belangrijker dan de herkenbare vorm lijkt me de noodzaak van een haikumoment.

Haikumoment

Dat een haiku groeit uit een haikumoment: een ogenblik waarin iets/iemand je raakt, je treft, je de adem beneemt... Het raken gebeurt, overkomt je, laat je niet meer los en is haast even een topervaring.
Volgens de Amerikaanse psycholoog Maslow is dat een moment

van grote intensiteit waarop je in staat bent dat wat je waarneemt te zien in zijn eigen ‘zijn’. Een moment waarin je kan doordringen in het eigene van wat je waarneemt, van wat IS.
Na die *zintuiglijke waarneming* zoekt de haikudichter woorden om puur te raken aan het wezenlijke van iets of iemand. Zo krijgt het kleine, het eenvoudige, dat wat je met verbazing waargenomen hebt, *bestaansrecht*.

Verwoording - verantwoording

De woorden worden bij voorkeur in het NU geplaatst, ook al ligt het haikumoment in het verleden, in de herinnering.
Volgens Jan Ulenbrook wil een haiku met treffende woorden een vervluchtigend ogenblik van een natuur-ervaring vastleggen en meteen doorverwijzen naar het onverklaarbare geheim dat zich daarin openbaart.
Haiku is in hoge mate de kunst van de bescheiden doorverwijzing naar het ondoorgrondelijke mysterie dat alle dingen draagt...
Waarschijnlijk is het die ‘doorverwijzing naar het onverklaarbare’ wat van een haiku een geslaagd vers maakt, wat er een dubbele bodem in legt. Er wordt meer gezegd dan wat er staat in de combinatie van eenvoud en suggestie. De suggestieve kracht komt niet van de dichter, maar ontspringt aan de waargenomen dingen.
Toch heeft de verwoording niets van een aforisme, niets van een bedenking.

in het grasveld
is een paadje gegroeid
van voetstappen

een bonte vlinder
rust enkele woorden lang
tegen de tuinmuur

huizen in aanbouw
meisjes spelen er een spel
van lang geleden

Poëzie?

Dat haiku poëzie is, valt niet te ontkennen! Misschien is dit het grote verschil: een haiku groeit van buiten naar binnen, een gedicht groeit van binnen naar buiten... De beweging, het groeiproces verloopt anders.

De echo van kijken

kijken is zien
zien is vasthouden
vasthouden is bewaren
bewaren om te koesteren, te kneden

wat je vasthoudt, een jas van taal aantrekken
woorden op de drempel zetten zodat ze hun weg gaan

nakijken is achterblijven
achterblijven in de echo van kijken

Wat Bart Mesotten, pionier van de haiku in Vlaanderen, ooit gezegd heeft :
Haiku schrijven is iets als met fotograferende ogen kijken naar de natuur, de dieren en de mensen. Het zal dan haast uitsluitend gaan over ogenblikken die om een of andere reden je aandacht hebben gekregen, en doorgaans zal het een goede, gunstige aandacht zijn. Schrijven is immers iets als een poging om belevenissen te doen voortbestaan.

Jozefa van Houtland

Guy van Hoof

Ik schrijf altijd met de hand, zegt Jozefa van Houtland. Ik bezoek haar in haar woning, Tolstraat op het Zuid in Antwerpen, waar men vanuit het raam aan de straatkant schuin daartegenover aan de gevel van een hoekhuis een gedicht van haar kan zien hangen.

Niet veel dichters kunnen dat op hun palmares zetten. Het is een gedicht over bomen, en de natuur is prominent aanwezig in haar poëzie, die nooit schreeuwerig, opdringerig of aan wat dan ook gebonden is; nee, het is een intimistische, zachte, klank- en beeldrijke poëzie over het leven en de vele vragen die mensen zich stellen, de eenzaamheid, nostalgie, de seizoenen, herinneringen aan de jeugdjaren en de evolutie van haar eigen leven.

Van Houtland, geboren in Izegem als Lydia Schoonbaert, was vele jaren verbonden als conservator en hoofdconservator aan het Antwerpse Museum voor Schone Kunsten, overigens niet ver van de straat waar ze woont.

Antwerpen heeft haar ingepalmd, en ze vertelt graag over vroeger, toen er een ander soort interesse was voor literatuur dan nu, meer respect, bijeenkomsten met vele auteurs, en over de dichtbundels die ze publiceerde toen ze jonger was: *Viool en snaar* (1954), *Lijnen zonder kruispunt* (1957), *Cardiogram* (1962), en *Op het terras van de maan* (1979).

Het werk in het Museum, vaak tot in de late uurtjes, de boeken en bijdragen over kunstenaars die ze schreef beletten haar nieuwe bundels te publiceren, maar sedert haar pensionering nam ze de draad weer op en stuurt ze af en toe een gedicht naar een literair tijdschrift. Een mapje zit vol met gedichten maar het komt er niet van ze ook uit te geven, de belangstelling voor gedichten is niet zo groot en wie zou dan een bundel van haar kopen, redeneert ze.

Dat vind ik persoonlijk erg jammer. Het is poëzie die beslist gelezen dient te worden, de moeite waard in een tijd van overvloed, technische verwarring en menselijke problematiek, als een rustpunt en een oefening in observatie en beschouwing. Zo gaat dat: weg uit het vroegere milieu, een generatie schrijvers van wie er al velen naar een andere dimensie zijn vertrokken, en niet in het centrum van de belangstelling die uitgaat naar de mode van het ogenblik, het commerciële.
Hierbij twee gedichten van Jozefa, o.a. een dat geëngageerd mag worden genoemd over de aanslag op 11 september, alweer vijftien jaar geleden, iets wat haar erg heeft aangegrepen. Omdat er nog zo weinig zekerheden zijn, tenzij, denk ik dan, het mooie dat kunst ons heeft te bieden van mensen met oog voor de wereld zoals zij.

Het leven overdoen

Laat eer de zon
ons heeft bezeerd
de wolken schuiven
als een zacht gordijn
voorbij de pijn.
Laat de doorweekte
sprieten gras
de zomer overdoen
voor voeten trekkend
langs vergeten wegen.
Laat ons zoveel
dat lichter weegt
dan lenteregen
de woorden die we zwegen.
Laat ons het leven overdoen.

11 september

De schrijnen zijn verschroeid
het glas is stuk
het staal verwrongen
wie zeker was
rent nu ontheemd rond
in onzekerheid.
De overlevingsstrategie
verliest op alle fronten
het vuur stikt
in zijn eigen schaduwstroom
de vlindermensjes
dansen op en neer
achter de hoge ramen
en stikken dansend mee
tot in de dood.
Hoe vrijgevochten
zijn nog woorden
de uitdagingen
die ons gisteren
nog zo bekoorden.
Een comateuze wereld
stort ineen
verzweert.

Seeing Zen

André De Nys

Zen is een manier om in ’t leven te staan.
Overal in de natuur zien we wetmatigheden die ononderbroken streven naar harmonie. We vergeten echter maar al te vaak dat ook de mens deel uitmaakt van datzelfde eco-systeem.
Jammer genoeg is die mens er niet zelden volledig van vervreemd geraakt.
Zen wil de harmonie tussen mens en natuur herstellen... zen is weten en zien... zen is geworteld in het huidige moment... in onze voortdurend veranderende wereld is zen het onafgebroken proces van zelfverwezelijking.
Zen is een abstract gegeven en heeft geen vorm. Als we zen willen uitbeelden dan hebben we echter een vormentaal nodig. Zo ontstond de zenga: zen zien door middel van schilderkunst!
Zenga is spreken met een penseel. Het spoort de kijker aan om naar een schilderwerk te kijken en bij uitbreiding naar zichzelf.
Zenga is een leermiddel, een prikkel die ons bewustzijn verruimt, een aansporing om een beter mens te worden. Zen-kunst is bedoeld om ons leven te inspireren, om te onderrichten en om inzicht te verschaffen.
De eerste zen-schilderingen werden in China gemaakt. Zenga kwam pas veel later, in de zeventiende eeuw, in Japan tot volle ontplooiing.
Vaak wordt de zenga geassocieerd met humor. De hoogste wijsheid in zen is immers de dingen nooit al te ernstig te nemen,

en dan vooral jezelf niet.
In de zen-kunst wordt zowat alles met de glimlach in beeld gebracht: cartoons van de Boeddha, goden die een wind laten, minuscule zen-meesters in een immens natuurlandschap, de mens die de liefde bedrijft...
Vertoont een zenga spatten van drank of afdrukken van kattenpootjes, zoveel te beter! Fouten en slordigheden worden nooit gecorrigeerd. Het is allemaal 'des levens'.
Door hun frisheid en vitaliteit overstijgen zenga’s tijd en ruimte, ze ogen nooit verouderd .

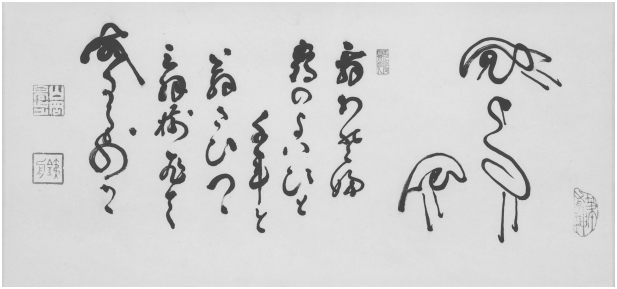

‘

Seeing zen toont zestig zenga-meesterwerkjes, uit één van de grootste westerse zenga-privé-collecties. Het betreft schilderingen van de 14e tot de 20e eeuw.
Alle grote zenga-meesters zijn present!

Seeing zen
Villa Empain
Avenue Franklin Roosevelt 67, Brussel
10.11.2016 – 29.01.2017
Dinsdag tot zondag: 11u – 18u
www.fondationboghossian.com

Jindan - taoïstische innerlijke alchemie

Prof. dr. Dan Vercammen, als Kappa-lid en kunstenaar bekend onder de naam Lingbi Fei, organiseert een cursus over de taoïstische weg naar gezondheid, bewustzijnsverruiming en levenskunst.

Wat je leert:

• de cursus combineert praktijk met theorie van de Zuidelijke Traditie van de Chinese taoïstische alchemie (Jindan Nanzong)
• fundamentele taoïstische gezondheidstraining
• alchemistische zittende en staande training
• verhogen van weerbaarheid tegen ziekte

Onderdelen:

• theorie:
- het gebruik van yi (bewustzijn, focus, voorstellingsvermogen) in taoïstische alchemie
- hoe werken aan het opheffen van (lichamelijke/mentale) blokkades

• praktijk:
- daoyin: taoïstische gezondheidsoefeningen (stretching, qi-circulatie, ontspanning)
- staande training
- zittende training

Data: 04.12.2016, 19.03.2017, 23.04.2017 van 10u tot 15u
Collegegeld: 220 euro

Er komt ook een nieuw boek van prof. dr. Vercammen over de innerlijke alchemie:
Jindan: the World Beyond Your Navel (de Engelse versie van het Nederlandse *Jindan: de Wereld voorbij je Navel* dat eerder dit jaar verscheen).
Wordt verwacht eind 2016 – begin 2017.

China Arts vzw
Ballaarstraat 114, 2018 Antwerpen
03 248 13 87
http://taoiststudies.org

Kappa in het Fritkotmuseum

Voor een kunstenaar kan een niet voor de hand liggend opgelegd thema uitgroeien tot een boeiende uitdaging. Vraag het maar aan de vijf leden van Kunstplatform Kappa die zo'n niet alledaagse uitnodiging voorgeschoteld kregen.
De opdracht was om iets te tekenen met in het achterhoofd:
'Met de puntzak in de hand, kom je door het ganse land!'

Lucy De Vocht (Ranst) zette voor de gelegenheid een ander gekend Vlaams spreekwoord naar haar hand: 'Als twee kemphanen vechten om een frit,loopt de derde ermee heen.'

Wilfried Keustermans (Brasschaat) neemt ons mee naar zijn 'barak-frit-uur'.

Ward Van Honsté (Putte) brengt verslag uit over zijn zentangle-koppel dat hij ontmoette op de Groenplaats.

Annemiek Verras (Schoten) maakt een poëtische bespiegeling bij de laatste frit.

En André De Nys (Kapellen) tenslotte, die houdt van doordenkertjes. Kan een puntzak troost bieden in moeilijke momenten? Drie keer kijken, en telkens ontdek je nog een extra dubbele bodem.

Uiteraard blijft ook de didactische vaste collectie van het Fritkotmuseum aanwezig.

Alles is te bekijken van pakweg half januari 2017 tot Pasen in het Fritkotmuseum, op de eerste verdieping, boven Fritkot MAX, Groenplaats 12, Antwerpen. Zeven op zeven open, van 12u tot 24u.

In de volgende Letter Tien krijg je een breed fotoverslag van deze eigenzinnige tentoonstelling.
Hieronder al een voorsmaakje... een zentangle van Ward Van Honsté...

De boomkweker en de boom

Lucien Denissen

Allegorisch levensverhaal

Om niet vergeten te worden: plant een boom. Denk goed na waar en hoe: het is je eigen geesteskind. Eens hij is ingeschreven in je stam-boek ben je ervoor verantwoordelijk.

Plant niet een heel bos. Je hebt te weinig vrije tijd voor het onderhoud. En hoed je voor ongecontroleerde wildgroei her en der, daar komt vaak ellende van.

Zorg voor een voedselrijke voedingsbodem - van kalk krijgt hij sterke botten. Geef de jonge loot goed te drinken als hij nog klein is. Uitdroging kan dodelijk zijn. Laat hem zelf zijn groei bepalen: het gaat niet overal even snel. Doe alsof je niet steeds op hem let, ook al is dat wel zo.

Laat hem genieten van de zon en uitrusten in de schaduw. Sla je armen om hem heen en leg je wang tegen zijn kurkzachte huid. Hij wordt vast fier als je hem toefluistert: 'wat wordt je groot'.

Het kan geen kwaad als je hem zegt dat hij mooi is, zelfs wanneer hij om zich heen slaat als het stormt rond zijn kop. Hij mag best weten dat jij hem uniek vindt, ook al staat hij met vele anderen in de rij.

Hou parasieten uit zijn buurt. Zo nodig moet je hem af en toe ontluizen. Laat zijn leven niet vergallen door oeverloos gezwam. Daar wordt niemand beter van.

Hij moet ook leren delen. De lucht is van iedereen. Hij kan beter niet te chagrijnig doen als zijn buurjongen iets groter lijkt of meer in de zon staat. Tenslotte zijn het allemaal soortgenoten, oud en jong, groot en klein.

Bescherm hem tegen zijn eigen dromen, bv. als hij denkt op een dag gouden bladeren te krijgen. Dat kan alleen in sprookjes. Er bestaat ook geen toverdrank waar je plots beter van wordt, alleen water uit de hemel houdt je geest scherp.

Sla van op afstand gade wie zo al in zijn omgeving komt. Geven Amaryllis en Aster hem extra kleur? Geniet je mee van de geur van Erica en Jasmijn? Of kijkt hij uit naar een of ander exotisch exemplaar?

Snoei af en toe zijn wilde takken. Dan kan hij uitgroeien tot een zelfbewuste volwassen bink die open staat voor nieuwe ideeën, zo één met de voeten in de grond, geworteld in een gezonde samenleving, die klaar is om een rol te vervullen en waarnaar opgekeken wordt.

Hij zal volwassen zijn vooraleer je het weet. Als er niks tegen gaat, kan hij voor zichzelf zorgen en moet je niet meer naar hem omzien. Wanneer je dan in zijn schaduw staat, kan je nog even denken : 'ik heb je hier toch mooi neergezet, maar je redt het wel. Je kan nu zonder mij.

Misschien geeft hij dan wel zijn sappen door en zie je rondom hem jonge exemplaren verschijnen, die wel erg veel op hem gelijken. Je wil nog wel helpen maar de kleintjes hebben blijkbaar genoeg aan hún stamvader.

Je hoeft je nu geen zorgen meer maken. De cirkel is rond, boompje groot. De tijd was kort, te kort, maar niet getreurd. Je gaf mee zuurstof aan deze aarde, een geschenk om niet te vergeten.

Je eigen tentakels worden knoestig, je kruin al wat kaler. Je wortels verliezen hun greep. Je dreigt al eens te worden omver geblazen door een plotse rukwind.

Straks wordt je het slachtoffer van de ultieme storm en wordt je afgevoerd en verbrand. Je as wordt verstrooid. De jonge bomen om je heen plooien zich eerbiedig over je rustplaats.

Vanaf dan ben je geschiedenis, een personage van de verbeelding, een sprookjesfiguur... Misschien vinden ze het verhaal van de boomkweker nog wel eens terug in een schuif op zolder.

Kunstplatform KAPPA vzw

een kunstenaarscollectief voor de regio Noord-Antwerpen

Kappa stuurgroep

Voorzitter: Ivan Janssens, Nijverheidslei 77, 2180 Ekeren

03 665 06 61 - janssens.ivan@telenet.be

Secretariaat: Jeannine Geertsen, Heizoomlaan 21, 2950 Kapellen

0486 56 52 53 - jeannine.geertsen@skynet.be

Stuurgroepleden:

André De Nys (03 605 36 93)

Guy Renders (0477 560 351)

Erik Simons (03 568 79 27)

Nora Alaerts (0476 308 391)

Hubert Roosen (03 666 88 03)

Lieve Liégeois (0494 475 996)

Marianne Nieuwinckel (06 644 02 81)

Kappa financieel

Penningmeestr: Lieve Liégeois

Onze bankrekening: p/a Kunstplatform Kappa vzw

IBAN: BE08 4137 2036 6113 – BIC: KREDBEBB

Lidgeld: 20 euro per kalenderjaar per correspondentieadres (ongeacht het aantal leden op dat adres)

Kappa Letter 10

Eindredactie en verantw. uitg.: Marianne Nieuwinckel - marianne@nieuwinckel.be

Publicatie: verschijnt in februari, april, juni, augustus, oktober, december

Elke publicatie moet de spreekbuis zijn van en voor ALLE leden. Wil je je tentoonstelling of een ander cultureel evenement aankondigen, schrijf je cursiefjes of poëzie of geef je gewoon graag je mening: bijna alles kan! Je bezorgt je bijdrage aan de eindredactie ten laatste op de 15de van de maand voorafgaand aan de publicatiemaand. Het is fijn als je in het onderwerp van je e-mail 'Letter 10' vermeldt!

www.kappakunstplatform.be

COPY SERVICE CENTER

KOPIES
INBINDEN
PLASTIFICEREN
PRINTEN
KLEURKOPIES

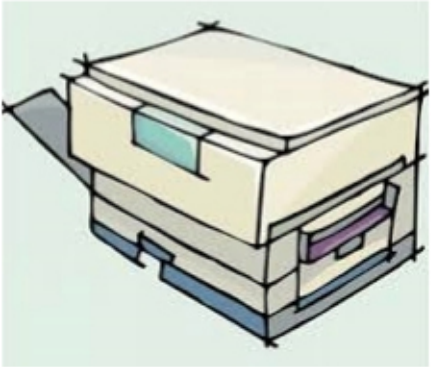

DORPSSTRAAT 50
2950 KAPELLEN

03 605 42 67
COPYSERVICECENTER@SKYNET.BE

OPEN VAN MAANDAG TOT VRIJDAG
10.00U TOT 18.00U

ZATERDAG VAN 09.00U TOT 12.00U

KBC

KBC